

Publicerad 2009-09-14 19:00 av MeAmmie

Min älskade dog en solig dag

Solen sken när jag hälsade på
men sjukdomen hade gjort dig så svag
Men hopp, hoppet fanns kvar

Vi talade om när du skulle komma hem
Så hopp, hopp hoppet fanns kvar

Efter 20 minuter ville du resa dig upp
det var då livet tvärt sa stopp
Dina ögon skrek, skrek panik

Jag hörde mig själv ropa till sköterskorna
lägg, lägg honom ner
Mitt hjärta brast, brast mer och mer

Min älskade dog en solig dag men
i ditt sista andetaget öste regnet ner

Jag höll din hand när du gled iväg
och regn, regn regnade ner

Du ville leva du var så full av liv
men ute föll regn, regn och inte mer

Du låg där med dina vackra anletsdrag
men ute föll regn, regn och intet mer

När jag nu skriver detta med sorg
och med helvetes kval
så faller tårar, tårar ner

Men det värsta min älskade du finns inte mer!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MeAmmie med Poeter.se id #25949 innehar upphovsrätten